

Evangéliumi hírnökök

5 — 55

Szanvi Joseph
169 Hamilton St.
New Brunswick, N. J.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

AZ ŐSZ...

JÁRVÁN az élet terhes utait,
Minden évben egy őszt érek én.
S szemlélgetve borus napjait,
Mély nyomot hagy keblem belsején.
Vajh az élet is, ha véget ér,
Ily szomorun fejezem be azt? ...
Ugy-é, mint a sárgult falavél,
Mely lent hever a lábam alatt?

Tavasz s a nyár ... milyen kedves volt
Ez is, az is ... ah, mint éltetett!
Lelkem hozzá hogy' ragaszkodott,
Meg akarván kötni a jelent.
Nem! Mennem kell, hiába kötnél,
Ragyogó napokat boru vált.
Te élsz tovább, jön rád ősz s a tél ...
S újra tavasz, ha lesz még napod!

Istenem, mi lesz, ha az élet
E két szaka után harmadik
Jó majd el ... s talán zord telek?
Gyenge lelkem fél és aggódik.
Mit várjak hát, mit hoz a jövő?
Nem veszek el próbák idején,
Ha melegnap fényét nem ontja?
Akkor is élek, boldog leszek én?

Jézus mondá: "Gyermekeim, vigyázz,
Hogy futásod télben ne legyen.
Úde tavasz s a termékeny nyár,
Őszön, télen átvizsz tégedet ...
Hullni kell a fák levelének,
De néked nem, te beoltattál
Belé, az igaz szőlőtőbe,
Fiam, ... neked nem árt a halál! ...

Ki bennem él, csak tavasza van,
A telet én elviseltem már.
Örök virulás élete annak,
Ki bennem hisz s utaimon jár ...
Fel hívó sziv, Jézus az élet,
Nem száll alá sohasem napod.
Csak, ha lejár a földi életed, ...
Örökre felvirul tavaszod!

M. K.

KITARTÁS. Buzgó kitartással, a csiga is bejutott Nőé bárkájába és, amikor bent volt, épp úgy meg volt mentve, mint az agár, aki gyorsan futott be oda!

ÖNMAGUNKAT ELŐSZÖR...

Kor. II. 8:5.

AZ IGAZ keresztyéni élet akkor veszi kezdetét, amikor az ember Isten előtt teljesen meghódol és magát átadja az Istennek. Ez magában foglalja azt, hogy többé nem a saját, hanem az Isten akaratát keresi mindenben, de nemcsak keresi, hanem törekszik minden erejével teljesíteni is azt.

A rabszolgaság sötét korában számtalanszor megisméltődött az emberárverés. Remegő édesapák, családtagok, lélekzetük visszafojtásával figyelték az árverező kiáltó szavát, amely elválasztotta őket hitvestől, gyermektől és mindentől, ami kedves volt nekik addig az életben. Egyik rabszolgatartó tullicitálta a másikat. A vételár feljebb emelkedett, míg majd egy ponton megállt s az árverező pálcája lesujtott. Ilyenkor a reszkető és vonagló rab elé lépett az ur, talán ezzel a fölényes szóval: ember, az enyém vagy, megvettelek! Drága árt fizettem le érted!

— Igen, uram! — volt rá a válasz a sokszor könnytől áztatott arccal vagy élestekintetű fejbőlíntással.

Ritkán megtörtént az is, hogy az árverésen olyan nemeslelkű urak is megjelentek, akik a vásár után ezt mondták a rabszolgának: Megvásároltalak, kiváltottalak azért, hogy szabadlábba helyezzelek. S levéve láncát, így szólt: — "Mehetsz, szabad vagy!" Ilyenkor nagyon sok esetben megtörtént, hogy a boldogságtól ujjongó szabados szabadítója lábaihoz borulva, fogadta: "Én örökre a te szolgád akarok maradni."

Az ilyen megszabadult rabszolgának az esete hűen példázza a keresztyén ember életét. Jézus Krisztus a vásárló és Szabadító.

badító. Ő saját vérével, egész életével szerzett szabadulást a benne hívőknek. Isten elvárja ezután, hogy a megszabadítottak, illetve gyermekei leboruljanak felséges színe elé s önmagukat odaajánlják az Istennek.

Vajjon hányan vagyunk olyanok a keresztyének között, akik tényleg megszabadultunk a bűnrabszolgaságtól és Isten iránti hálából előtte meghódoltunk és szent szolgálatára szenteltük magunkat? Figyeld meg az Evangéliumban Testvérem, hogy akiket az Ur Jézus meggyógyított, valamilyen nyavalyából, akikkel valami jót tett, — azok között alig van valaki, aki háládatlan maradt volna. A nők, férfiak, fiatalok és idősök, mind szolgálták Őt és szolgálatukkal arra törekedtek, hogy az Isten jóságáért — örökre hálások legyenek.

Mivelünk is sok jót tett az Isten. Azokért a jótéteményekért, Krisztus megváltó kegyelméért háládatlanok legyünk? Nem, nem. Boruljunk le mi is szentséges orcája előtt és ÖNMAGUNKAT ADJUK, SZENTELJÜK ELŐSZÖR az Ő szolgálatára s aztán ismertessük másokkal az Isten megmentő és szabadító kegyelmét!

Emeritus

ISTENT szolgálni dicséretes dolog, de a szenvedésben mindvégig kitartani, ... Isten előtt: nem számít semmivel sem kevesebbnek, — mint a mennyei Atya dicsérete!

A LELKIERŐ teherpróbája, — a szent szolgálatban való rendületlen kitartás!

Mit adhatunk másoknak?

Apt. Csel. 3:1-10.

PÉTER és JÁNOS, amikor mentek a templomba, ott, a kapuban találtak egy embert, aki egész életében nem járt. És ott koldult . . . a templom kapujánál.

Péter azt mondja neki: "Ezüstöm és aranyam nincsen nékem, hanem amim van, azt adom néked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj." — V. 6.

Az a szegény koldus és a mai emberiség nagyrésze azt gondolja, — hogy a legjobb és a legtöbb, amit kaphat, ezüst vagy arany pénz. Ezzel kapcsolatban, arra a téves gondolatra fejlődünk, hogy azt hisszük, hogy a legjobb és a legtöbb, amit adhatunk, — ezüst, arany, pénz. Pedig hiszem, hogy mindnyájan meggyezünk abban, hogy az igénkben a koldus jobbat kapott és Péter többet adott ezüstnél, aranyból, . . . pénznél.

Kedves Testvéreim, mit tudunk mi adni? Sok egyén, még ismerőseink közül is, nem bír "felállni," nem bír "járni." Az egész világ "mankón" jár, nincs ereje a jóra, az igazra, a szentire. Nem tudnak egymásnak megbocsátani. Nem tudnak békeségben élni. Talán a templom kapujánál koldulva várják a segítséget, az Istenben hívő népektől. Talán a gyermekeink, szomszédaink, ismerőseink várják tőlünk az "alamizsnát." Talán veszünk nekik egy ajándékot és azt gondoljuk, hogy ezüstell vagy arannyal mindent elintéztünk. Ennél ők többet várnak és nekünk többet kell adnunk.

1. Erő kell, hogy felkelhessenek, hogy ki miért esett el, ahhoz nekünk semmi közünk. Jézus maga összeroskadt a kereszt terhe alatt. Mi nem tudjuk, hogy elesett felebarátunk milyen keresztet viselt. Fő az, hogy nem bír felállni. Péter a koldust, . . . "jobbkezőnél fogva felemel." Ez a kötelessége minden keresztyénnek: az elesetteket felemelni.

2. Erő kell járni. Még az nem elég, hogy valaki feláll. De sok "áll a baba" keresztyén van. Nem mennek, nem haladnak sehova. Ha valaki náluknál előbbre haladt, azt irigylük és

azt mondják, hogy nem jó uton jár, Mindnyájunknak járni kell és, — amennyire lehet, — egymást vezetni, segíteni kell.

3. Kell vágy a templomba menni. A koldus, ahogy felkelt s járt, rögtön a templomba ment és dicsérte Istent. — V. 8. Mindezeket csupán Jézus Krisztus által adhatjuk embertársainknak. Kell, hogy Krisztus a miénk legyen és akkor mi is, — mint Péter, — adhatunk jobbat és többet ezüstnél, aranyból embertársainknak.

M. B.

Los Angeles, California

Írásbeli jelentés — a New Brunswickon tartott évi Konvencióra:

Kedves Bógár elnök testvér, Delegátus Testvérek és Konvenció:

A Csendesóceán partjáról, napsugaras Californiából, mint Los Angelesi Gyülekezet, üdvözlétét és jelentését küldi az 1955 évi konvencióra.

A városunkban levő két gyülekezet egyesülése óta, ez az első Konvenció év, amikor tizhónapos tevékenységünkről — jelentést tehetünk. 1954 augusztus 7-től — 1955 január végéig Honesko Gyula és Schmidt Henry testvérek, mint társprédikátorok vezették az Egyesült Gyülekezetet. Ekkor Honesko tv. felmondott és megszűnt társprédikátor lenni. Hivatkozva legyengült egészségi állapotára és orvosa tanácsára. Mi, — mint gyülekezet, — kívánjuk reá az Ur áldását, és teljes megerősödést.

Gyülekezeti életünk e változás dacára is, az Ur kivételes jóvoltából, Schmidt tv. Tapintatos irányításával halad előre. Az ő eddig beigazolódott

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐNK CIMÉRE küldendő be! ! !

FIGYELEM!

buzgósága, türelme, Biblia ismerete, nyolcéves prédikátori multja és az Uról való elhivatása, — nekünk biztosíték arra, hogy az Ő szent ügye, helyes irányban halad, az ő alapsztori és Jézus Krisztus főpásztori vezetése alatt.

A vasárnap reggeli és estéli tiszteleteink, hála az Urnak érte, az óriási távolságok dacára is, — dicséretesen látogatottak. Melyért autóstestvéreinknek ezuton is köszönetet mondunk. Ugyanezt mondhatjuk, a templomban tartott hétközi, valamint a házaknál tartott havonkénti összejöveteleinkről is.

Magyarnyelvű énekarunk vasárnap reggel, az ifjak énekkara pedig este, az Ifjuság programján szerepel. Ez utóbbihoz szorosan hozzátartozik kiváló zenészeink közreműködése, a duet-együttes vagy magán számokkal, emelve az egyes vasárnap esti műsort. Továbbá, legyen az Uré hála és dicséret azért is, hogy az említett tiz hónap alatt hét (7) kedves barátot vehettünk be tagjaink sorába alámerítés által. Vasárnapi Iskolánk rekord száma: 145 személy.

Végül, kérjük az országos testvériség imáját itteni előretörésünkhöz. Hasonlóan tesszük mi ezt Szövetségünkért, — mint az evangélium fáklyahordozói itt, az Aranynyugaton.

Vagyunk őszinte üdvözléttel:

Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet, Los Angeles, California.

Tudósító: Rev. BALOGH

Konvenciói Képek!

A NEW BRUNSWICKI konvencióról felvett képek készen vannak és kaphatók ifju BIRÓ MIHÁLYNÉ nővérnél, akinek címe: 9 Moffatt ave., Trenton 9, N. J. — Ára: \$1.00 és a postaköltség.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEloose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

MEGUJITOTTA-E MÁR

előfizetését az Evangéliumi Hírnökre?

AZ ESEMÉNYEK IGAZOLNAK . . .

AZ ISTEN "tér és időtlen" és nem "volt vagy lesz," hanem Vagyok világában, csak nekünk hosszú ötven esztendő. Az emberi élet számolhat bizonyos időket. Shaker téri Magyar Egyesült Baptista Gyülekezet fáradtságos, küzdelmes és örömteljes évek után, az 50-ikhez, vagyis: aranyjubiléumi évhez érkezett.

Ha azok, akik eme munkában, . . . hosszú évtizedeket töltöttek és visszafelé forgatják az emlékezet vásznán, azokat az édes és bus képeket, amelyeket átéltek és látják munkájuknak gyümölcsét, akkor öreg napjaikban azzal hajthatják fejüket a párnára, hogy jó munkát végeztek.

Akkor ifju, délceg szál-legények és életerős leányok voltak. Elhozták magukkal népük szokását, életét és, — ami rendkívül módon fontos volt, Istenbe vetett hitüket. És ezzel a munkára kész szívvvel s lélekkel fogtak ahhoz, amit örömmel szemléltek a mi szemeink. Akkor gyalog, csizmás, kétkezi földmives, vagy gyári-munkás, még fiatal izmokkal dolgozott. A munka és az élet küzdelmeiben, a léleknek szenteltek áldozatos szép időket.

Ahogy áttanulmányoztam a régi feljegyzéseket, abból megállapítottam, hogy eredményesebben haladtak, mint ma a száguldó autók, repülő és atomhajtásos tengeralattjárók világában. Valahogy a gyalogmenő jobban tudott az emberi szívhez és lélekhez férközni mint ma. Akkor volt idő hosszabb uccákat gyalogolva átbeszélgetni, ma nincs, mert rohan az élet.

Akkor német és amerikai testvérek, készséggel siettek segítségre, — hogy hadd menjen a munka a magyarok között. Tudták, hogy jobb és nemesebbé az embert a Lélek ereje teheti. Tudták előrelátó szemekkel, hogy egy várost, egy nemzetet, semmi más nem tehet jobbá, többé, eredményesebbé, mint az igaz Istenbe vetett hit. Erkölcössé kell tenni

a népet és boldog lesz az ország.

Sokszor legeltetem szemeimet öreg magyar családokon. Látom, miként csókolják a nagyszülőket a magyarul nem értő unokák. Mily szeretettel ölelik át nyakukat s mondják: "grandpa" vagy "grandma."

"Tiszteld atyádat és anyádat" üzeni az ötödik parancsolat, a kezdő soraiban. Tiszteld öregapádban és anyádban a magyart, aki és akik megtanítottak téged imádkozni. Akik kézenfogtak, amikor nem tudtál még járni. Tiszteld hitét és meggyőződését. Tiszteld azt a roppant szándékukat, amelyekből templomok és imaházak lettek. Tiszteld azt az áldozatkésztséget, amiből testvér- és fiókgyülekezetek származtak és — külmiszionáriusok. Ez . . . magyar munka volt, az Isten dicsőségére.

Ha az idegenek segítettek nekik, segíts ma Te, aki meggyőződött arról, hogy ők jó munkát végeztek. segítsd ne csak őket, hanem mindazokat, akiket újból idevert a borzalmak vihára. Akiket itt vetett ki az élet oceanjából a sors szele. Ezek téged kényszerítenek és őket igazolják a mérföldkövek, ahol megállanak és visszaemlékeznek.

Ha ma, a valamikori délceg legényekből és erős barna asszonyokból, tipegő, gyengén lépkedő nagyszülők lettek, fogd meg Te, itt-született Testvérem, épp olyan szeretettel a kezét, mint ahogyan ők fogták a Tiedet, amikor az első lépéseket megtetted. Ne szégyeld az ő magyarságukat. Ne foszd meg édesen zengő anyanyelvétől. Ki ne öld belőle az örökön égő honszerelmet. Isten után szeretnek Benneteket, de nem lankadtak el és nem hidegültek el szülőhazájuktól sem. Mert ők szeretnek és szeretnek, hisz így rendelte el az Isten.

Ezek a szép sikerek igazolják őket a magyar lélekmentő szolgálatban. És, hogy Te itt-született vérem, hivatásodnak eleget tégy, folytasd magyar munkádat, mert a sokakat osztó Isten Tereád bizta az utjukat és azoknak is van lelkük, . . . gondozd őket és szólj hozzá apádtól, anyádtól tanult magyar nyelven, hiszem sikered lesz!

—Némethy László

A Megpróbáltatás Órájában.

"A LÉLEK KÉSZ, de a test erőtelen" kifejezéssel takargatta három legjobb tanítványának gyarlóságát, a megpróbáltatás komoly órájában a Getsemane kertjében. Miután Pétert, Jakabot és Jánost kiválasztotta és magához egész közel vitte, ezt tanácsolta nekik: "Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek." — De a tanítványok nem vigyáztak sem nem imádkoztak.

Az engedetlenség, testi kényelem gyarlóságába estek s ezért az álom elnyomta őket annyira, hogy Jézus minden alkalommal aludva találta őket. Pedig a Mester azért vitte más nyolc tanítvány csoporttól előbbre, hogy az órának eseményeiről később tanubizonyosságot tegyenek. Azonban Jézus haláltusájának ezen a történelmi órájában, nagyon keveset láttak és hallottak. Jó volna tudni Jézus imájának részleteit. Nemcsak annyiból állott az, mint amennyi megíratott az Evangéliumban. Ez is csak a jóságos Isten csodálatos gondviselése folytán — örökített meg.

Ki tudja elképzelni e három tanítvány, később mennyi nyugtalanságon, szívfájdalmon ment keresztül, — mert nem vigyáztak ez órában. Ha úgy cselekszenek, mint Jézus tanácsolta nekik, ma a Bibliánk sokkal teljesebb s a bizonyosságtétel nagyobb volna a bűnös világ meggyőződésére.

Jézus minket is csak arra kér: . . . "Vigyázzatok és imádkozzatok," — mert ez a legjobb fegyver a kísértővel szemben. Óvele vigyázzunk, — csak egy óráig. Hiszen ez az élet az örökkévaló Isten szempontjából csupán annyi, mint nekünk egy óra.

Sokan az élet rövid testi kényelmével eljátszák örök üdvösségüket, mert nem hajlandók harcolni a test gyarlóságával szemben s nem keresik Istennél a felkinált erőforrást és segítséget.

P. G.

KÖTELESSÉG — Aki Isten iránti kötelességének eleget tesz, — képes lesz minden egyéb kötelezettségének is eleget tenni!

A KÖTELESSÉG — teljesítésének előadása, egyike a legnagyobb bajoknak. Nincs mentség semmiben — annak elhanyagolására!

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

A HIT LÁBAINAK FÉNYE.

A testnek lámpása a szem," mely lép-
teit irányítja, — mondja az Ur Jézus he-
gyi beszédében. (Mt. 6:22), de csak nap-
pal. "Aki nappal jár, nem ütközik meg,
mert a világnak világosságát látja; aki
pedig éjjel jár, megütközik, mert nincsen
annak világossága." — mondja az Ur egy
másik helyen: (Ján. 11:9-10.)

A "nappal jár" kifejezésében az Ur Jé-
zus tanítja a hitnek, illetve a lelki ember
hitlábainak fényes lelki világát. Ezt a
fényt Isten adja Szentlelke és igéje által
a hívő embernek. Aki nappal az Urral,
ebben a fényben jár, az soha nem ütközhet
meg. Éjjel, amikor a nap elenyészett, mes-
terséges világosságot gyújtunk. Az ott-
honok, uccák s az autókocsik ezrei és mil-
liói ontják a kiáradó, mesterségesen elő-
állított fényt a sötétben. De, akár napvi-
lágban, akár pedig mesterségesen előál-
lított fényben jár is valaki, LELKI TEKIN-
TETBEN MÉGIS SÖTÉTSÉGBEN ÉL, —
mert nincs összeköttetése a minden vilá-
gosság kutfejjével, JÉZUS KRISZTUSSAL,
aki szent igéjével megvilágosítja e sötét
világban, a benne hívő emberek útját, lel-
ki életét. Mint a szem a testnek, úgy az
Isten igéje a léleknek lámpása és szövét-
neke. Lehet valaki éleslátású a mindenna-
pi élet dolgaiban, mégis homályos szemű,
sötét vak, — ha lelki életét be nem sugáro-
zza Isten mennyei világossága. Ennek fé-

nyénél ismerhetjük meg egyedül tulajdon-
képpen rendeltetésünket, elesett, érdem-
telen bűnös voltunkat és Istennek a Jézus
Krisztusban megnyilvánult kegyelmét.

Jézus maga az örök Ige, amely kezdet-
ben Istennel vala, amely az embereknek
világossága, amaz igaz világosság, amely
megvilágosít minden, világosságra szüle-
tett embert (Ján 1.), akik beveszik Őt,
hogy lábaikkal biztosan járjanak és el ne
tévedjenek az örökélet útjáról. (Zsid. 12:
13.) Hogy milyen céltévesztett a legfé-
nyesebb újkori világítás is, amely "az éj-
jelt nappallá változtatja, — amint nagy-
hangon dicsekszenek az emberek, — mu-
tatja korunk erkölcsi züllöttsége. Ebben a
fényben megeremhet minden elképzelhe-
tő bűn és elgondolhatatlan förtelen, egy-
szerű otthonokban és palotákban, falvak-
ban és nagyvárosokban egyaránt, — csak
olyan élet nem, amely az Ur előtt kedves.

Egyedül az Urnak világosságában lá-
tunk világosságot és tudunk eligazodni a
földi élet ezernyi utvesztőjében. Így őriz
meg az Ur a lelkigyilkosság ösvényétől.
Lélek, legyen a hitlábaidnak fénye a Vi-
lág Világossága, az Ur Jézus Krisztus!

BÁTOR SZINVALLÁS.

EGY RÉSZEGES, Istentkáromló ember,
aki bányában dolgozott, egy evangelizálás
alkalmával megismerte saját elveszett bű-
nös állapotát s elfogadta az Ur Jézust sa-
ját, személyes Megváltójának. Másnap
reggel azon tűnődött, vajjon mi lenne a
legjobb módszer arra, hogy a bányákban
dolgozó munkástársainak bizonyosságot te-
hessen a megtörtént csodálatos változás-
ról és az Ur Jézusról.

Hosszabb gondolkodás után az az ötlete
támadt, hogy készít egy kis keresztet pléh-
ből s azt a sapkája mellé tűzi olyképpen,
hogy a sapkán lévő kis mécseske megvilá-
gítsa azt, hogy mindenki megláthassa. Mi-
után elkészítette, bement a bányába. A
munkatársai csodálkozva nézték a keresz-
tet s nyomban megkérdezték tőle: "Hát
ez micsoda?" Így felelt: "Szomjuság ket-
tévágó" — és bátran elmondotta nekik,
hogy komolyan elhatározta magát az Ur
Jézus követésére.

Erre társai mélyen elgondolkoztak és el-
álmélkodtak, mert ismerték előbbi hit-
vány életét.

E bátor és leleményes ember bizony-
ságtétele meghozta a maga gyümölcsét, —
mert munkatársai közül többen követték
példáját s azon vették észre magukat a
bányászok, hogy egy kis késkereszt egyet
képződött ott, lent a föld gyomrában.

A bátor szinvallás minden korban hasz-
nos és eredményes volt. Isten országa csu-
pán úgy épülhet e földön, ha Isten gyer-
mekei szinvallanak s elmondják azt, a-
mit az Ur velük tett. Adjon az Ur bőséges
erőt erre!

FIZESSEN ELŐ AZ EVANGELIUMI
HIRNÖKRE MÉG MA!

FIGYELEM!

A szeptember elsejei számban AMERI-
KAI MAGYAR BAPTIZMUS című szép
verset Rev. Balogh István írta. lapunk
számára. Sajnáljuk, hogy az író neve té-
vedésből kimaradt. Köszönjük a szép ver-
set s egyben mulasztásunkért elnézést ké-
rünk! Szerk.

KIVÁNSÁG. — A kívánság átveti magát
az idő távlatán. A mérföld nála hüvelyk-
nek számít és az oceánok tengerszemek-
re szűkülnek!

FELHIVÁS!

A CLEVELAND SHAKER TÉRI e-
gyesített gyülekezet Aranyjubiléuma
alkalmára készített, 50-éves törté-
nelemlről összeállított képes emlék-
könyv megrendelhető: \$1.00-ért CI-
RÁKY GYULA, 2844 E. 130th Street
Cleveland 20, Ohio cimen.

Ugy szintén a Jubileum alkalmával
készített, jól sikerült, nagy csoport-
kép \$1.50-ért megrendelhető a fenti
cimen.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary SCHMATZ
57 — 18 — 162th St.
Flushing, L.I. New York, N.Y.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:

Miss Katharine SZAKACS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.

A NAGY HIVÁS

Máté 4:19.

AZ UR MAGA hívja el az Ő szolgáit a szolgálatra. Akiiket Ő nem hívott el, azok béresek és nem az Ő szolgálói. Egyedül Ő, aki a sziveket vizsgálja, tudja, hogy ki alkalmas az Ő szolgálatára.

Jézus tanítványai közt egyik sem lett apostol önmagától, mindegyiket az Ur hívta el.

Hol hívta el az Ur a tanítványait? A munkahelyükről. Egyiket a tengerparton, halászás közben, a másikat a vámszedő asztaltól. De csak olyanokat hívott, akik a munka emberei voltak.

Kiket hívott el az Ur? Egyszerű férfiakat! Halászokat, egyszerű, tanulatlan embereket. (Ap. csel. 4:13.) Azonban hálásaknak kell lennünk a tanult férfiakért is, mint: Mózes, Pál apostol és másokért. De soha sem állítsuk az emberi tudást az Isten-tudomány fölé. A nép közül hívta ki őket és aztán oda küldte vissza a nevelés után.

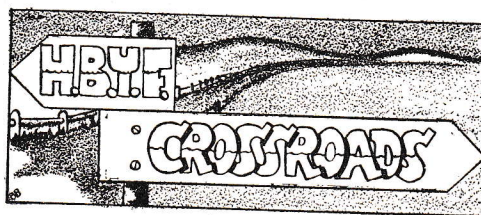
Az elhívás próbája. — Az Ur így szólt: "Kövess engem!" El kellett, hogy hagyja szolgálati helyét, barátait, szülővárosát és el kellett, hogy induljon elhívásának útján, Isten rendeltetése szerint. Máté 18, 27 szerint, a tanítványok elhagytak minden és követték az Urat!

A felfegyverzés. — "Emberhalászokká teszlek titeket." Az Ur teszi őket alkalmasokká a szolgálatra. Ap. Csel. 1:8 szerint, várniuk kellett nekik, amíg megkapják az **Atya ígéretét, a mennyei erőt**. Ezt meg is vették és a szent Lélek erejével szívükben elindultak a munkába.

Jézussal elindultak, a szenvedéssel, betegségekkel és bűnnel teli világba szolgálni. Az Ur Jézussal sok áldott tapasztalatra tettek szert, tanultak tőle sokat. Most nélküle, de a bennük uralkodó Szentlélekkel indultak tovább a tudatlanság sötét éjszakájába és **felülről fénnel világoskodtak és vezettek** másokat az igazság útjára.

Menjünk mi is, Testvérem, az Isten ígéjével kezünkben, a tudatlan világ sötét éjjelébe és — világoskodjunk!

— Bretz Emil

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN, Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ, Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

PART-TIME CHURCH MEMBERS by Carl Bangs

1. Good-times church members. —

Some church members show up in church as long as things are going well with them. If their health and

wealth are just right, one can be reasonably sure that they will be in church. But should their health or wealth fall off a bit, they turn up missing. They are waiting for the Lord to treat them with more justice. After all, hadn't they been quite faithful, and now why should this happen to them?

2. Bad-times church members. —

When some other people present themselves to the company of the saints on the Sabbath day, one can be sure that something terrible has happened. Either someone has died, or there is illness in the home, or they are out of money. The people will pray for them and the pastor will call. Then the storm is weathered; but where are they? They are busy. But when adversity strikes again, the Sundayschool attendance will take a slight rise.

3. Holiday-time church members.

These are the people who greet the pastor at the church door on Christmas or Easter and call him by the name of his predecessor. They haven't been to church for so long that they didn't know there had been a change. The remarkable thing about such people is how cheerful they can be in the face of such neglect of God and the church. Could it be that they live in a fool's paradise?

4. Election-time church members.

— The most insidious of all are the tinkers. These folks like to play with machinery; and since no other organization will be so long-suffering, they use the church for their toy. They are never seen at prayer meetings, revival meetings, or services where special offerings are taken. Some of them come so seldom that the newer members of the church do not recognize them. But loyalty suddenly seizes them at election time. With never a blush they file into the church all concerned about the work of the Lord . . .

What kind of a member are you?

Millions of young people have chosen Him, and they testify they find abundant new life in Him.

THE EDITOR'S SONG

IF YOU HAVE a tale to tell,

Boil it down!

Write it out and write it well,

Being careful how you spell:

Send the kernel, keep the shell;

Boil it down! Boil it down!

If you want the world to know,

Boil it down!

If you have good cause to crow;

If you'd tell how churches grow,

Whence you came or where you go,

Boil it down! Boil it down!

Then, when all the job is done,

Boil it down!

If you want to share our fun,

Know just how a paper's run,

Day by day from sun to sun,

Boil it down! Boil it down!

When there's not a word to spare,

Boil it down!

Heave a sigh and lift a prayer,

Stamp your foot and tear your hair,

Then begin again with care —

Boil it down! Boil it down!

When, all done you send it in,

Boil it down!

Where you end, there we begin;

This is our besetting sin;

With a scowl or with a grin,

We'll boil it down; boil it down!

The Presbyterian Advance

SUNDAY SCHOOL CORNER

SHOCKING STATISTICS REVEAL NEED FOR SUNDAY SCHOOLS.

(Continuation from last edition)

ARE YOU familiar with the comparatively new "Idea Notebook" — which is a monthly feature department of the Moody Monthly? Since it was begun in October it has had many fine suggestions which should be found helpful in some of your churches and Sunday Schools. This feature is so arranged that it can be clipped out, punched and inserted in a standard three ring binder. The following article, appearing in the Idea Notebook for February is typical of these helpful suggestions:

Teaching Children to pray — by Frances L. Bennett.

As a teacher are you eager for the children in your Sunday School or Child Evangelism class to learn to pray . . . to pray with understanding and not merely to repeat words?

"It is a blessed privilege to teach children to pray. But with this privilege comes a great responsibility.

"First of all children have to be taught some basic facts about God. They must know that 'He is.' (Alas, so many little ones do not know that He exists.)

"Children must know that God created all things and that we belong to God because He made us (John 1:3; Gen. 1:27.) They must know that man did not remain as God made him. Man sinned and came to know evil. (Rom. 3:23.) Even a very small child knows the things that are good and the things that are bad. A child will readily admit that though he knows what is right for him to do, he does not always do it.

"Having been taught these things, your class is ready for the question, 'How can we who have sinned talk to a holy God?' There is only one way and that is through the Lord Jesus Christ. He died to bring us to God (I. Pet. 3:18.) We have no claim on God, but Jesus, His Son, does, and so when we pray, we pray in the name of the Lord Jesus.

"Children must be taught that

there are certain petitions that are according to His will, and He will give us these things:

1. 'Forgive the sins we confess to Thee' (I. John 1:9.)
2. 'Keep us from evil' — (Luke 11:4.)
3. 'Help us to obey and honor our parents' (Eph. 6:1, 2.)
4. 'Lord Jesus, come into my heart' (Rev. 3:20.)
5. 'Make me a fisher of men' (Matt 4:19.)

There are many other things that we desire, but we do not have assurance in His word that they will always be granted. For instance, when someone is ill, we can pray for him to get well, believing that God can heal him, but also knowing it is not always His will to do so. . . . Therefore we must trust Him whether He says 'Yes' or 'No.' God always answers prayer, but He does not always answer 'Yes.' It is very important that this be clearly explained to children.

"When the children are gathered together in a group it is well to put before them a form of prayer:

1. The address to God . . . give Him His title, such as Lord, God, Almighty God our Father, our Father, etc.
2. Praise to God . . . for His name, for His Word, for His power, for His salvation, etc.
3. Thanksgiving to God . . . for life, for salvation, for parents, for the Church, for supply of daily needs, etc.
4. Petitions . . . to know His will, to do His will, to obey our parents, to be faithful at home, school and play, to let our light shine for Him, to help others to know Him.

"It may be well to ask the group to repeat after the leader, line by line. Thus they will become accustomed to hearing their own voices in audible prayer.

"When one child out of a group is ready, he might be asked to plan to lead the opening prayer at the next meeting and after that call for volunteers. They may need to be reminded often to pray short prayers and to pray clearly so that the rest of the group can hear.

"It is sometimes helpful to make the prayer period at one time to be all praise, another time emphasize thanksgiving, and another week requests. A request can be assigned to each child to pray about in a sentence or two, presenting the need to God. How the children love to thank God for answered prayer! They should be given this opportunity often, for it increases their faith.

"As the children grow in their prayer life, let them have their own little prayer bands. Mighty victories have been won by such young warriors.

" 'Lord, teach us to pray' that we may lead the children to pray!"

Yours for better Sunday Schools,

Eugene R. ABBOTT

MISSZIÓ MEZŐKRŐL BRIDGEPORT, CONN.

MINT MINDEN gyülekezetnek tenni kellene, a bridgeporti gyülekezet ez évben is megadta prédikátorának az egyhónapi vakációt. Erre szüksége van úgy a prédikátornak, mint a gyülekezetnek. Egy prédikátor, aki éjjel-nappal szívében, elméjében hordja az egész gyülekezetnek terhét, kell hogy megpihenjen és megújult erővel, megpihent elmével, bölcsesben és sikeresebben szolgálja az Urat a gyülekezetben. Molnár tv., családjával együtt, két hetet töltött New Hampshire gyönyörű "White Mountains" közelében. Amint felemeltük szemeinket a hegyekre, láttuk Istenünk dicsőséges munkálkodását, hatalmát, jóságát. Testünk, lelkünk megpihent távol a város zajától és közel a szép természet csodálatosságaihoz.

Hála a mi mennyei Atyánknak, a viharok és árvizek bennünket elkerültek úgy ott, mint Bridgeporton. Városunkban és gyülekezetünkben semmi kárt nem okozott a vihar. Tőlünk 50 mérföldnyi távolságra, még most is szedik föl a holttesteket és anyagi dolgokat, akik és amik, áldozatai lettek a viharoknak. Istenünk jó volt hozzánk. Legyen áldott szent neve.

Molnár prédikátor tv. távolléte alatt ifj. Balla György tv. New Yorkból, végzett igen jó szolgálatot. Gyülekezetünk elragadtatva beszél ifj. Balla tv. szolgálatáról. Ő szintén igen jól érezte magát gyülekezetünkben. Balla tv. többet tett, mint prédikált. Ittléte alatt gyülekezetünk körzetében, látogatásokat tett. Minden otthonba bement és érdeklődött a nép vallásfelekezete iránt. Tíz családból nyolc: római katolikus vagy zsidó. De reméljük, hogy néhány családot nyerünk a nagy munka után. Egy lélek is sokat ér. Kö-

szönjük itt is ifj. Balla tv-nek a szép munkát, amelyet végzett.

Azonfelül, amit tőlünk kapott, az Ur megjutalmazza őt és megáldja hűségese szolgálataért. Imádkozzunk őérette és más ifjakért is, akik az Ur szolgálatára szentelték életüket. Egyben ajánljuk gyülekezeteinknek, hogy adjanak alkalmat nővendék prédikátoroknak, hogy szolgáljanak a gyülekezetben, hogy tapasztalatokat szerezenek és pénzt keressenek, fizetni iskolai kiadásait. Ha akarjuk, hogy prédikátoraink legyenek, akkor igyekezzünk nevelni a saját ifjaink közül és ami még fontosabb: tartsuk meg őket saját gyülekezeteinkben.

CLEVELAND, SHAKER TÉR.

HOSSZU NÉVSORRAL kezdhethem ezt a beszámolót, amelyet a Cleveland Shaker Téri Magyar Baptista Gyülekezet fél-évszázados fennállásának ünnepélyéről írok. Valahogy így vezették be, meg kell említeni, fel kell sorolni, főleg az előkelők neveit egy-egy ilyen emlékeztető évfordulóról. Szíves engedelemmel, én eltértem ettől a szokástól. Ugy indokolom, hogy ahhoz az elsőnek, utolsóknak is joga van és így egytől-egyig az udvariasság és tisztesség úgy hozza magával, hogy mindenkit nevezek meg. Ezért választottam e tekintetben más formát.

Gyülekezetünk hívására jöttek egybe mindazok a személyek, akik velünk akartak a nevezetes jubileumi ünnepségeken örülni. Eljöttek Ohio állam, Cleveland város, különféle egyesületek sajtó-organumok, testvér-gyülekezetek küldöttei, valamint a saját tagjaink, hogy tanui legyenek örömlüknek.

Valóban egy maroknyi magyar ünnepelt eme hosszú 50 esztendő határánál. Jólesett nekünk, ünneplőknek, hogy ilyen sokan voltak, akik azért jöttek el, hogy tisztességet tegyenek. Egy fél-évszázadnak rövid történelmét ismertettük meg velük. Annak sok baját és harcát, de örömdetes sikerét és eredményét is. Mily szépen nyilatkozott meg az emberi ajkak, akik méltatták az ötven esztendőnek munkáit és munkáit. Az áldás-kérések, buzdítások, jókívánságok, imádkozások és olyanok, amelyek mindenképpen arra szolgáltak, hogy kifejezzék emberi nyelven azt a becsületet, amit szívükben éreztek a szerény gyülekezet munkásságáért, amit végzett egy fél-század során.

Ünnepi programunk már aug. 20-án fél 6 órakor, vacsora keretében, megkezdődött, majd fent, a templomban, szép műsorral folytatódott.

Augusztus 20-ika, — minden magyar jóltudja, — nagy fontosságú nemzeti ünnepünk volt odahaza. Ezen a napon ünnepi ruhába öltözött egy nemzet. A hatalmas Isten szándéka folytán, első nagy királyunk, István, akit Szent István királynak is nevezünk, — vette fel Krisztus Urunk keresztségét, megkeresztelkedett és őt hasz-

nálta fel a mindenható Isten, hogy a pogány magyar népet keresztyénné tegye. Sajnos, a mostani kormány, ezt az ünnepséget betiltotta és valami újfajtát vezetett be.

Nekünk, Amerikába szakadt magyaroknak, ezért még emlékeztetősebbé vált, az amerikai Debrecenben, baptista testvérek által tartott, szép ünnepség, ezen a napon, mert mindenféle törvény kötelezettsége nélkül, méltóan Amerika szabadságához, tartotta meg Augusztus 20 és 21-én, Isten kegyelméből, fél-százados ünnepélyét. Semmiféle gátló — vagy hatósági intézkedést nem érezhettünk, mert az itteni ragyogó eszmék ezt kizárják, — csak azt, amit maga az Ur Jézus Krisztus meghagyott követői számára és ezek nekünk "gyönyörűségesek" voltak.

VASÁRNAP, 21-én pedig már délelőtt és este is úgy éreztük, hogy az a szellem beszélt hozzánk, amely ezt a gyülekezetet eddig vezette. A kölcsönös megértés, a jóakarát és szándék, a magasztos cél az emberi lélekmentés és a szeretet.

Elöttem ismeretlen fényképész mester, olyan nagy fényképet készített az ünneplő gyülekezet tagjairól és kedves vendégeiről, hogy ilyent még nem láttam. Aki akarja tudni és látni az emberi boldog arcokat, annak ajánlom, vegyen ebből a képből. Mert éreztük, hogy megteltünk ezen a napon. Valami igazi és mély boldogság birtokosaivá lettünk. Újabb és ismeretlen érzések zenéltek bennünk hozsanát. Felüdítettek bennünket, mert láttuk, hogy az a sok áldozatos munka, istenfélelem, könyörgés, alázatosság, önmegtartózkodás, lemondás, igyekezet és őszinte szándék öreg, régen idevándorolt testvéreink részéről nem volt hiábavaló.

Boldog érzést váltott ki bennünk, hogy ezt mások értékelik és el is ismerik. Ezek igazoltak bennünket és azokat a sok áldozat-hozókat, akik soha sem szegélytéltek az emberi értelmetlenségek idején, Krisztus zászlóját a magasba lendíteni.

Zárószóul így összegezem a clevelandi Magyar Baptista Gyülekezet eme szép ünnepét: boldog nap volt ez a gyülekezet életében. És, nem utolsó sorban, magyar is! Mintha átértezték volna azt, hogy legédesebb nekünk — drága anyanyelvünkön szólni. Az alagsorban ebédlő helyünket, — tiszteletből, — a másod generációs leszármazottak, a magyar nemzeti színekkel ékesítették fel, pedig senki sem javasolta nekik.

Boldognak nevezhetem azért is, mert Amerika minden értéket felülhaladó szabadságában, Krisztusi szellemben, keresztyéniesen, magyar szívvvel örvendezhettünk régi és újabban idekerült magyarok, az itt született fiatal véreinkkel!

— Némethy László

**SZEREZZEN ELŐFIZETŐKET AZ
EVANGÉLIUMI HIRNÖKNEK!**

HOMESTEAD, PA.

AUG. 18-ÁN este egy régi vágya teljesedett az ottani kis hűségese hívő magyar csoportnak. Majdnem egy éve vártak arra, hogy egy vendég magyar prédikátor tv. jelenjen meg köztük urvacsorás istentisztelet tartására. A mult konvencióval kapcsolatban erős kilátásuk volt, hogy ez meg fog történni, de az, akire számítottak, a legjobb akarata mellett sem tehet meg.

Major Mihály tv.-el érintkeztek, aki közölte campbelli gyülekezetével a homesteadi vágyát. Az a testvéri kör szívesen megengedte prédikátorának az átmenetelt, sőt az Ur áldását is kívánta általuk. Így, a fenti nap estéjén, Major ev.-ék megjelentek a helyszínén. Testvérünk igében és k. neje énekekben hirdette az ígét, kérelemre kétszer is. Majd az alkalmi ígék felolvasása és esztelése mellett, a szép kis sereg az Ur asztalához járult. Az emlék szent jegyekre, Bán József tv., a helyi kör vezetője kért áldást.

Talán felesleges is megjegyezni, hogy az összejövetel, amelyen még barátokozó lélek is résztvett, Bán tv.-ék szép otthonában volt megtartva. Sokan úgy ismerik ezt a családi kört, mint ismerték régen, többen azt a Gájust és otthonát, akiről Pál apostol olyan szépen megemlékszik a Róm. 16:23-ban, "aki nekem és az egész gyülekezetnek gazdája." Ebben a homesteadi gájusi körben, sokan megpihentek már nemcsak lelkileg, de testileg is, megelégedtek nemcsak lelkileg, hanem testileg is. Az említett alkalommal is a lelki teritékek után, mindenkit a megterített szép fehér asztalhoz ültettek, ahol kellemes keresztyénies társalgás közben élvezte mindenki a finomságokat.

De nehogy azt vélje valaki, hogy itten csak egy önmagának élő kis hívő társaság van, — idejegyezzük, hogy a homesteadi testvérek minden hívő közügyből kivették még idáig részüket. Erről főleg azok tudnak többet, akik kértek tőlük vagy akik kezelték a közügyeket. Így, ha a Menházról, irodalomról vagy másról esik szó, ők jelentkeznek segítő kezekkel és szívekkel.

Aztán azt sem gondolja senki, hogy ez a kis áldott nép mindig édességet élvez poharából. Kerül ott keserűség is, amit fel kell hajtaniuk. Igyekeznek azonban Jézusra nézni, akinek sebeivel gyógyulnak meg. Foglaljuk őket imáinkba mindenfelé, hogy sokáig végezhessek a rájuk bízottakat, Isten országa ügyében.

LOS ANGELES, CALIF.

Az apáknapi ünnepélyel kezdve, 1955 évi jun. 19-én, Steimetz tv. volt a legidősebb apa, aki egy kis ajándékot és sok jókívánságot vett át ezen az estén. Botka tv. kedves hozzátartozói pedig, az ő elhunytának egyéves emlékére, remek, illatozó virágcsokrot helyeztek a szószék elé, ami

egész napon át hirdette az ő boldog elhunytát.

„Break the record, on Sunday, July 3rd, volt a jelszó Gyülekezetünkben, heteken keresztül, de az imák, telefonálások és személyes hívogatások is hozzájárultak a kitűzött cél megvalósításához. Így: July 3-ával a siker megérkezett, megdöntve az eddigi 145-st, az új 206-os rekorddal. Ez a népes, örömtől áradó gyülekezet megkezdte Isten dicsőítését mind a két nyelven. Egymásután hangzottak el a közöseknek, karénekek, zeneszámok és buzdító, hálaadó beszédek. Ugyisintén a meghívott valódi indiánok, saját viseletükben, melódiákkal dicséretesen hozzájárultak az áldott nap szépségéhez, nivójához.

A felterített Urasztalának, mintegy 150-160 hívő volt alázatos vendége. A Megváltó végtelen szeretetéből, Aki előbb szeretett minket, mint mi Őt. A prédikációk is a szeretetről szóltak, mint a Szentlélek gyümölcseről, amik kellemes benyomást hagytak a hallgatóság szívében.

Az évi piknikünk, szintén kivételesen látogatott volt July 4-én. A résztvevők tettek minden tervezésen, várakozáson, mikor Istennek, a Természet templomában, mondhattunk dicséretet és hálát, minden jóságáért, biztos vezetéséért.

A szorgalmas nők, szokás szerint, most is remekeltek a magyarosan készített csirkebédél (félcsirke személyenként) amelyre úgy a magyar, mint az angol újság meghívta a magyarságot.

A kitűnő ebédért hálás köszönet jár kivételesen Mrs. Dávid, Mrs. Veres és Mrs. Fancsalinak az összedolgozásért, akik sok órán át végezték a nehéz munkát, a siker érdekében. Fancsali Dénes főtanítónak — és akik néki segítettek, — pedig azért, — hogy olyan körülmények között programot készítettek és vezettek le, a kedves vendégsegreg öröme és szórakoztatására.

Ambrus Györgyné testvérnőről azt írja a Californiai Magyarság aug. 5-iki száma, hogy ő lett a televízió egyik jótékony célú programján, a múlt héten, — a „Queen for Today.” Ebből az alkalomból, a mi testvérnőnk, kedves férjével együtt, az elmúlt hétfőn elvitték repülőgépen Oregon államba, ötnapi felejtethetetlen üdülésre. Mint gyülekezetet, nagy apostol szavai értelmében, . . . örüljete az örülőkkel, — együtt örvendeztünk testvéreinkkel és szívből gratulálunk nekik!

Egyesülésünk évfordulóját szintén Isten iránti hálával szívünkben, ünnepeltük meg aug. 7-én. Mert az Ő bölcs vezetése, irgalma, türelme, érezhető volt nemcsak a csendes, aranynap sugaras időben, a próbák, viharok, kísértések között is. A mélységből száll fel szavam, oh Istenem, Tehozzád. Egyik bibliai versben pedig az Ur ajánlközását olvassuk ekkép: „Hívj engem segítségül a te nyomorúságodban, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem . . .”

Ez ünneppel kapcsolatban, Pálta L. diakónus testvér, rögtönzött beszédét eképen alakította: — „Testvéreim! Mivel Schmidt testvérünknek — itten nem volt ünnepélyes fogadtatása, így itt, ez a mai, nem lehet más, mint az ő megtartási ünnepe.” Kérésre, kedves neje is felment az emelvényre és Pálca testvér, szeretetünk látható és fogható jeleként, — borítékot nyújtott át, amely bár nem volt dollárokkal kibérelve, de volt benne egy színes papír, rajta két nulla és azok előtt egy 1-es szám, amely más szóval: \$100.00.

Egyben biztosította Schmidt testvért és kedves nejét, hogy a Gyülekezet vezetősége, minden lehető módon segíteni fogja őket, a most kezdődő második éven is. Csak legyenek helytállók, türelmesek, kitartók és mindenek felett a jó Atyában bízó.

Ugyanezeket mondotta Dr. Dodson, aki ezen hetek folyamán kíségetőnk. Végül: Rev. Balogh testvér mondotta el ez alkalomra írt költeményét. Rimkebe, strófákba öntve szólt a multiról és buzdított, bátorított, a jövővel szemben.

Ilyen módon ünnepeltünk mi. Dicsértük, imádtuk a kegyelmes Atyát és kértük Őt gyarlóságaink, mulasztásaink elnézésére és bűneink megbocsátására úgy angol, mint magyar nyelven.

Legyen még egyszer dicsérve, magasztalva mindenért, mindenkitől, mindenütt a Teremtő jó Atya. **A Tudósító.**

A GYUJTOGATÓ FIA

Irta: CSOPJÁK Attila

25-ik folytatás.

BORISKÁT FELESÉGÜL KÉRIK.

Bucusu volt Felső-Gombaházán, eljött a komródi bíró, Szalánczy Péter a fiával, Lajossal együtt szintén a bucsura s Csömöri uramhoz szállott. Lajos már tavaly látta Boriskát, akarta látni az idén is. Tavaly személyre vette s megtetszett neki, ezidén mégjobban megnézte és méginkább megtetszett neki.

Azon ígérettel vált meg a háztól, hogy néhány nap múlva visszajő. Meg is tette, háztűz nézni jött nem-sokára.

Uras arcu, göndör, fekete-haju, karcsu termetű, nyalka legény volt Lajos és ritka jó dalos, ha szépségével nem, hát hangjával; ha azzal sem hát . . . a vagyonával, feleségül csálhatta akárkilányát, mert ötszáz hold föld örökség várt reá. Egyetlen gyermek, apja, anyja szemefénye, születésétől kezdve tejben-vajban fürösztött kedvenc. Jól ismerte ő eme tu-

lajdonságait és előnyeit s ezért nem is nagyon alázkodott le falujabeli emberekhez, sőt a szép lányokkal is érezte, hogy kicsinyli őket.

Csömöriék szíves látásáról — meg volt győződve, amiben meg sem csálódott, mert ezek készséggel és mosollyal vendégelték meg őt, csibével, libával, ami itteni vidéki szokás szerint, azt jelenti, hogy örömmel látott vendég.

Az öregek hamar megegyeztek, — Csömörinek szintén jólesett a szerencse. Főként alá teheti leányát s olyan módhoz juttatja, amiben nagyobb gond nélkül élheti le vidáman ifju életét s aztán öregsége napjait.

— Hogy tetszik a legény? — kérde Boriskát apja, midőn Lajos távozott s mosolyogva várva a választ, gondolá magában, pirulni fog a lány s majd azt feleli, hogy: tudom is én.

De Boriska el nem pirult, hanem nyíltan megadta a feleletet:

— Nekem bizony nem tetszik.

— Nem?

— Olyan rutul káromkodik.

— No! Hol hallottad?

— A kis kocsist szidalmazta, sőt arcul is verte kétszer, amiért nem tett elég abrakot a lovak elé.

— Ejnye, hát ezt neked látnod kellett?

— Jobban szereti lovait, mint az embereket, aztán idebent is többször elkáromkodta magát.

— Az bizony nem szép volt tőle, de egy leánynak sem szabad mindent észrevenni. Utoljára is melyik legény nem káromkodik.

— Van olyan is.

— Nevezz meg egyet.

Boriska nem felelt; gondolá magában, akit én megneveznék, az nem tetszenék édesapám uramnak.

— A káromlásról könnyű leszoktatni valakit, — ha megszerettetjük magunkat vele. Majd ha felesége léssel Lajosnak, leszoktatod őt.

A leány nagyra nyitá szép szemeit és kérdőleg nézett apjára.

— Igen, igen, hiszen feleségül kért oda is adtalak.

E szavakra lesüté pilláit Boriska és kifutott a szobából.

(Folytatjuk)